

Σε αναζήτηση του Graal

Ποιός είσαι Ιππότη που βαδίζεις στις οδούς;

Διατηρείς άραγε την παγκόσμια τάξη;

Είσαι ο προστάτης των Αρχικών Αξιών που κατοικούσαν στον άνθρωπο. Είσαι ο προστάτης τους και ο αντιπρόσωπός τους. Είσαι το πρότυπο της ενσάρκωσής τους μέσα σου και πορεύεσαι μέρα με την μέρα, μία χώρα μετά την άλλη, σαν Εμψυχωτής της νοσταλγίας εκείνων που σε διακρίνουν και που ενθυμούνται οτι έχουν γνωρίσει τον Ιππότη μέσα τους.

Βάδιζε Ιππότη προσκυνητή, πάνω στο μονοπάτι, συνειδητοποιώντας οτι σέβεσαι αυτές τις αξίες κ'αυτό το Τάγμα που ισοδυναμεί με Εσύ-Εγώ.

Τί είμαι; Τί είμαι εγώ και τί είναι ο Ιππότης; Τί είναι ο Ηρωας των Μύθων;

Είμαι αυτός που διατηρεί τις Δομές και διατηρείται μες τις Δομές.

Για ποιόν; Για τί;

Για να λάμπει ο ήλιος, για να συνεχίζει να τραγουδάει το ρυάκι, για να συνεχίσει ο άνεμος να γλυκοχαιδεύει τους περιπατητές, που έχουν συναντήσει τόσα εμπόδια πάνω στην ατραπό, ώστε θέλησαν να γνωρίσουν το «γιατί» της ζωής.

Κατανοώντας το «γιατί», αναπτύσσουν την ύπαρξη σε σχηματισμό μήκους κύματος της ζωής, από κατώφλι σε κατώφλι και πάντοτε χαμογελαστοί βαδίζουν προς τον θησαυρό της ενότητας.

Και τίποτα δεν τους αναχαιτίζει, τίποτα δεν τους φοβίζει, διότι γνωρίζουν το «γιατί» των δομών.

Τέτοιο είναι το μονοπάτι της Ιπποσύνης όπου κλήθηκες να εργασθείς. Σίγουρα, βαδίζεις ήδη πάνω σ'αυτό το μονοπάτι εδώ και καιρό, αλλά χρειαζόταν μία λήψη συνειδητότητας γι'αυτό το γεγονός που μονάχα με τον προκαταρκτικό καθαρισμό ήταν κατορθωτή.

Το να κάνεις κάτι ενάντια στην βούληση της καρδιάς σου, ισοδυναμεί με το να κάνεις κάτι ενάντια στο ρεύμα, ενώ το να είσαι στην καρδιά των πραγμάτων ισοδυναμεί με το να βρίσκεσαι μέσα στο ρεύμα.

Ποιό ρεύμα ακολουθείς Ιππότη;

Το ρεύμα της μόδας; Το ρεύμα αυτών που διψούν για ευτυχία, αυτών που θέλουν να γνωρίζουν όλα τα άχρηστα πράγματα αυτού του κόσμου;

Ιππότη, ποιό είναι το πολεμικό σου Ατι;

Από την απάντησή σου, θα ανακαλύψεις την εμφάνιση ή την φύση του Ιππότη μέσα σου. Αυτό είναι μεγάλης σημασίας για σένα, Μαθητή, γιατί σε σένα συμβαίνει η σύγκρουση ανάμεσα στον Ιππότη που ενδυμείται και στην Ωραία του Κοιμωμένου Δάσους. Ανάμεσα στα αιχμηρά εμπόδια των ψηλών κάστρων, η ψυχή κάποτε προσβλέπει στην ανάκτηση του Φωτός και τότε το άλογό σου καλπάζει γεμάτο ελπίδα και ευτυχία. Αλλά κάποτε πάλι, η Ωραία του Κοιμωμένου Δάσους ονειροπολεί τον Ιππότη και τον... περιμένει. Όμως, ο πικρός νόμος του παιχνιδιού της ζωής μιλάει έτσι:

Εσύ είσαι το Αλογο

Εσύ είσαι ο Ιππότης

Εσύ μόνον μπορείς να ξυπνήσεις το κομμάτι σου εκείνο, την Κοιμωμένη Πριγκήπισσα.

Κανείς δεν μπορεί να στηρίζεται στον οποιονδήποτε άλλον. **«Βοήθησε τον εαυτόν σου κι'ό ουρανός θα σε βοηθήσει».**

Η καλά διευθυτημένη ελεημοσύνη ξεκινάει από τον εαυτόν μας.

Καθένας από σας που παρευρίσκεσθε εδώ, θα σκύψει πάνω στον Μύθο αυτόν και θα αναγνωρίσει τις εικόνες που λειτουργούν:

Του Αλόγου μέσα του

Του Ιππότη μέσα του

Της Κοιμωμένης μέσα του

Ο περιπλανώμενος Ιππότης έχει έναν κώδικα τιμής και ο κώδικας τιμής του είναι να διατηρείται παντού περιπλανώμενος.

Η δυσκολία αυτής της τέχνης έγκειται στην ισορροπία, που πρέπει να αναζητήσει και να διατηρήσει κανείς μεταξύ ευλυγισίας και ευθύτητας.

Η ευθύτητα διατηρεί την Ιπποσύνη και τον νόμο των δομών του κόσμου.

Η ευλυγισία είναι προσαρμογή στους νόμους το Νόμου και στις ποικιλίες τις Ιπποσύνης.

Γι'αυτό γίνεται αναγκαίο σε κάποιο πρώτο χρόνο ν'ακολουθήσει κανείς την Τελετουργία και να ρυθμίσει κατά χρονικά διαστήματα την πρακτική της ξεκούρασης στο Παρεκκλήσι της Καρδιάς του.

Διπλό είναι το τελετουργικό και διπλή η Ανάπαυση.

Το πρώτο συνίσταται στην διατήρηση του Ξίφους και στον χειρισμό του.

Το δεύτερο συνίσταται στην προσευχή και στον διαλογισμό.

Ανακάλυψε τα δικά σου Παρεκκλήσια σε κάθε σημείο του δρόμου.

Κάνε να λάμψει το Ξίφος σου.

Εξασκήσου σε καιρούς ειρήνης στον χειρισμό του όπλου σου.

Και ψάλλε επίσης, από τον Κώδικα των Ιερών κειμένων.

Ετσι θα περάσεις στην κυριαρχία της τέχνης του Ιππότη, ξεπερνώντας τότε την περιπλάνηση, για να ξεπεράσεις μια μέρα και αυτόν τον Ιππότη.

Και από εκεί, τα φώτα του Ουρανού θα σου δώσουν τον **Λ ό γ ο** και την **Ο δ ό**.

Η τέχνη του Ιππότη δεν συνίσταται σε κονταρομαχίες, αλλά σε επανεμφύχωση των ζωτικών σημείων της γής.

Δεν υπάρχει γι' αυτό καμιά ανάγκη να είσαι με το σώμα σου σ' αυτό το σημείο αυτή την στιγμή, αλλά όντας με την καρδιά, αναλαμβάνεις το λειτουργήμα του Ιππότη-Επανεμφυχωτή. Έτσι πραγματοποιείται το έργο σου σε κάποιο άλλο τόπο, αλλά η καρδιά σου όντας στον μοναδικό, ακίνητο, αθάνατο τόπο, είναι με τον ΝΟΥ πάντα.

Κι' αυτό είναι η συμμετοχή στο Μοναστήρι (= μένω μόνος / ενότητα)

Μόλις ο Ιππότης πιάσει το Ξίφος του και με τα δυό του χέρια αναλαμβάνει (και βεβαιώνει) έτσι την Μονιμότητά του στην δομή του Ολου.

Το άνθος του Φωτός (= κρίνος Fleur de Lys) βρίσκεται στα χέρια του, και για την φύλαξή του αλλά και δια της φυλάξεώς του είναι ο Κύριος του Χειρισμού του Ξίφους. Έτσι ο Ιππότης αναλαμβάνει μεγάλη ευθύνη απ' την στιγμή που μετά την κρίση του, του παραδίδεται το Ξίφος, γιατί τότε μπορούν να προσφερθούν στις δυνατότητές του οι τρεις οδοί του Χειρισμού.

1. Η μία είναι η κυριάρχηση στους δαίμονες δια της προβαλλόμενης λεπίδας.
2. Η άλλη είναι ο Εξορκισμός δια της Δομής που υπενθυμίζεται στους σταθεροποιητές του Χάους.
3. Η Τρίτη είναι ο πόλεμος, όπου το Ξίφος του γίνεται πλέον σιδερένιο κί' όχι πια εκ Φωτός. Το να χρισθείς και να ευλογηθούν τα όπλα σου, Ιππότη, αποτελεί φόρο τιμής: Μην το ξεχνάς... Και το όπλο είναι επικίνδυνο για όποιον το στρέφει ενάντια στον εαυτόν του.

Το Ξίφος Excalibur είναι σφηνωμένο μέσ' τον βράχο και, συνεπώς, η Ενέργεια της Λεπίδας του δεν έχει ακτινοβολία παρά μόνο στο εσωτερικό του βράχου.

Πρέπει να την βγάλεις και να την στρέψεις προς την αντίθετη πλευρά: Είναι χάριν αυτού που ανήκεις στην Μυητική γραμμή των Ιπποτών του Ξίφους.

Οι Ιππότες αυτοί δεν φοβούνται, και πιότερο από κάθε άλλη μυητική γραμμή, η δική τους είναι δύσκολη, γιατί απαιτείται μεγάλο θάρρος για την κυριάρχηση στο Ξίφος. Δυσκολία στην αρχή για να υψωθεί ορθό το Ξίφος, αλλά έπειτα η πληρότητα και το άτρωτον.

Αυτά είναι τα πρώτα σου βήματα προς τον τόπο της μαθήσεώς σου.

Πρέπει να διατηρείς ολόρθο το Ξίφος της Ιπποσύνης σου.

Αλλά, δεξ την δυσκολία της προτεινόμενης διαδικασίας, γιατί πριν απ' όλα οφείλεις να είσαι Ιππότης που αξίζει το Ξίφος. Αυτό είναι το «Έργο» σου πάνω στο μονοπάτι της δικής σου υπάρξεως.

Γι' αυτό θα πρέπει να διαλογισθείς πάνω στην τέχνη του Ιππότη και πάνω στην καθημερινή μάχη που συνίσταται στην αντιμετώπιση των Φυλάκων των κρυμμένων θησαυρών.

Αυτές οι προπαρασκευές δεν εξαντλούν όπως οι επίγειες προπαρασκευές για παροδικούς στόχους.

Σε κάθε αρετή του Ιππότη που επανεμφανίζεται μέσα του, μία μερίδα θείας ενέργειας ξανανεβαίνει μέσα στο σώμα του Ιππότη εν Δυνάμει, δίνοντάς του λίγο-λίγο την Ισχύ να διατηρεί πάντα την λαβή του Ξίφους του στην καρδιά του και την αιχμή του Ξίφους του κατακόρυφα προς τον Ουρανό.

Π ρ ο σ ο χ ή !

Π ρ ο σ ο χ ή , Ι π π ό τ η !

Η ατραπός της αναζητήσεως του Graal είναι μία ατραπός δίχως στέλειες. Είναι κίνδυνος που πρέπει να διατρέξεις, η περιπέτεια του Ιππότη σε αναζήτηση του Ιερού Δισκοπότηρου. Εκθέτει τον εαυτόν του έτσι σαν βορά στους ληστές των οδών, στις αντιξοότητες της φύσης και στις τραχύτητες του ταξιδιού.

Και γι'αυτό δεν πρέπει να ξεχνά:

Την Ε γ ρ ή γ ο ρ σ ή του
που είναι η ασπίδα του

Την Ι σ χ ύ του
που είναι το σπαθί του

Την Ε υ λ υ γ ι σ ί α του
που είναι το χαλινάρι του Αλόγου του

Την Τ ε λ ε ι ό τ η τ ά του
που του χρησιμεύει σαν πυξίδα και διαβήτη πάνω στην Ατραπό.

Απόποιον δεν είναι Ιππότης απαιτούνται λιγότερες ιδιότητες γιατί, παραμένοντας στον γήινο τόπο κατοικίας του, συναντώντας λιγότερα εμπόδια έχει ανάγκη λιγότερων υπερασπίσεων. Η συνήθεια αντικαθιστά την Πίστη.

Έτσι, Ιππότη, πάνω στην ατραπό ν'άσαι ο Δίκαιος Κριτής των βημάτων σου, για να διατηρηθεί η Ειρήνη σου και να επιτευχθεί η Ατραπός.

«Άσε την Ατραπό να σου δείξει την Ατραπό»

Το κτύπημα στο ύψος του τραχήλου αποκαθιστά το ρεύμα συνειδητότητας μεταξύ κεφαλής και καρδιάς μιας και ήδη η καρδιά αποτελείται από Ιππότη εν δυνάμει κι'όχι από συγκίνηση και απ'την ηδονή του εγώ.

Αυτό το «κτύπημα» ειδοποιεί την διάνοια για την σημασία του τραχήλου και τις επιπτώσεις αυτού του πύρινου ακοντίου που διαπερνά το άτομο μέχρι το άνοιγμα του Στέμματος απόπου μπορεί να εξέλθει η θεά του Ορους.

Είναι η Ελληνική Σοφία, είναι το άνοιγμα της Κουνταλίνι, είναι η Αλήθεια που εξέρχεται ολόγυμνη από το σκοτεινό πηγάδι.

Η βοήθεια δίνεται από το Chakra της παλάμης του Τελετουργού. Σου εισάγει με αυτήν την «χειραψία» μία σταγόνα πρόσθετης φωτιάς που βοηθάει στο ξεχύλισμα του βάζου, έτσι ώστε, έχοντας αδειάσει από κάθε τμηματική αλήθεια φτιαγμένη απ'τις τελεματώσεις της μιάς μόνης αλήθειας, τα αδιερεύνητα αιώνια και παγκόσμια βάζα να μπορέσουν να πετύχουν την Συνειδητότητα κάθε Συνειδητότητας.

Έχεις τη ιδιοσυγκρασία ενός πολεμιστή αλλά δεν έχεις ακόμα ενσαρκώσει τις Αρετές του πολεμιστή, γιατί είσαι πολεμοχαρής και όχι απλώς μαχητικός...

Ο πολεμιστής γνωρίζει την τέχνη του πολέμου, αλλά την αποφεύγει με την Μεγάλη Τέχνη της Φυσικής Αμυνας της περιοχής του.

Αλλά, για να υπερασπίσει την περιοχή του, πρέπει πρώτα να γίνει πραγματικός της Κύριος, έτσι ώστε, οι υποτακτικοί του να τον σέβονται.

Διαλογίσου πάνω στις Λέξεις-Κλειδιά που δίδονται εδώ.

Δεν υπάρχει ερώτηση, Που είναι; Ποιός είναι; Και γιατί δρ ά κατ'αυτόν τον τρόπο; Αλλά υπάρχει μόνον η επιβεβαίωση:

«ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ»

Αυτό είναι το οικόσημό μου, το Ξίφος μου και το Κοντάρι μου και το Χαλινάρι μου. Ο ιερός πόλεμος είναι η Κληρονομιά μου και όποιος άλλος είναι Δάσκαλος για μένα της Τέχνης του Ιππότη, είναι επίσης κυρίαρχος της **Ράβδου**, του **Ξίφους**, των **Δηναρίων** και του **Δισκοπότηρου**.

Και μην ξεχνάς Ιππότη: στην Τέχνη του Πολέμου ο Εχθρός σου είναι Φίλος σου' η προσωπικότητά σου και οι «αποχρώσεις» της ο μόνος εχθρός για να αποκρούσεις.

Αυτό που πρέπει να ενσωματώσεις μέσα σου είναι το Αλογο του Ιππότη, γιατί η επιστροφή στην ενότητά σου δεν μπορεί να επιτευχθεί παρά μόνο δια του περάσματος από το εξωτερικό σου στο εσωτερικό σου κατ'αρχήν, δια της Γεννήσεώς σου πριν από την διαιώνισή σου.

Αναγνωρίζεις τον Ιππότη στο επιχείρημά του, γιατί η Φωτιά που τον εμψυχώνει αντανακλά σ'όλες του τις πράξεις.

Και το επιχείρημα του σώματός του έχει τον αρμονικό δυναμισμό, δηλαδή προσαρμόζεται σ'όλα τα πράγματα για την επιστροφή ή την συντήρηση της Ενότητας των πραγμάτων, της Βεβαιότητας της πράξεως, και την κίνησή του, όπως και κατά τις πράξεις του.

Μην αφήνεσθε να παρασυρθείτε από τον μιμητισμό που σας περιτριγυρίζει. **Ο Ιππότης είναι μόνος** ακόμα κι'αν βρίσκεται μεταξύ των συντρόφων του. Έχει να επιτελέσει το δικό του καθήκον, το οποίο δεν είναι το καθήκον κάποιου άλλου, αλλά το οποίο βρίσκεται σε τέλεια συνεργασία με το καθήκον των άλλων. Γιατί υπάρχει ένα μονάχα ποτάμι από όπου ξεπηδά μια πληθώρα παραποτάμων που εμπλουτίζουν ολάκερη τη γη.

Η πορεία καθενός προσαρμόζεται στην πορεία όλων, αν η πορεία του καθενός δεν προσπαθεί να αφομοιωθεί με την πορεία του καθενός και όλων.

Ήδη για αρκετό χρόνο η ΚΑΜΠΑΝΑ κτύπαγε πάνω στο βουνό, καλώντας σας στο ιερό.

Πού ήσουν εσύ, τί έκανες και για τί μιλούσες;

Και η καμπάνα για τρεις φορές ακόμη εκάλεσε.

Πού ήσουν, τί έκανες, για τί μιλούσες;

Και η καμπάνα φώναξε καλώντας τα χαμένα της παιδιά μέσα στην νύκτα πάνω στις δύσκολες οδούς, πάνω στις θορυβώδεις οδούς της γης των ανθρώπων. Και η εξαντλημένη καμπάνα έπεσε.

Έτσι ήδη από παλιά πάνω στη γη, τόσες καμπάνες έχουν πέσει εξαντλημένες να επικαλούνται μάταια την μοναδική συγγένεια.

Κι'εσύ τότε πού ήσουν, τί έκανες, για τί μιλούσες;

Μόλις αντιληπτός είναι από τότε ο ήχος της καμπάνας πάνω τη γη. Αλλά εσύ για να την ακούσεις και να της δώσεις προσοχή, ποιός θα είσαι, τί θα κάνεις και για τί θα μιλάς; Πώς θα βαδίσεις πάνω στις οδούς της νύκτας, θορυβώδεις και γεμάτες εμπόδια; Θα μπορέσεις να διακρίνεις τις σπάνιες τονικότητες της καμπάνας, ή μάλλον δεν θ'ακούς παρά τους ήχους της δικιάς σου φωνής; Θα μπορέσεις να κάνεις να σωπάσει το ανήσυχο λογικό σου και ακόμα και τις σκέψεις σου τις σχετικές με την καμπάνα που καλεί τη νύκτα προς κάθε ιερό;

Μέσα στην καρδιά σας, σας λέει την δίκαιη πράξη, τον δίκαιο δρόμο για να ακολουθήσετε και την δίκαιη λέξη για να πείτε. Μάθετε να την ακούτε, και έχοντας ακούσει, μάθετε να την υπακούτε. Τότε θα κτυπάει πιο δυνατά ξέροντας πως ακούγεται.

Στις τρεις το πρωί η καμπάνα σας καλεί έξω από την Περιφέρειά σας. Πώς σας βρίσκει; Με τα Πολεμικά σας όπλα του Ιππότη, ενδιάμεσο του περάσματος μεταξύ των Περιφερειών και του

Κέντρου των Κέντρων; Ή σας βρίσκει νάχετε λησμονήσει το γιατί της υπάρξεώς σας πάνω στη γη και, ακόμα χειρότερα, κατ'αυτή την ιδιαίτερη ημέρα;
Έτσι Ιππότη όταν μιλάς να θυμάσαι την ΚΑΜΠΑΝΑ.
Το σώμα μου, η φωνή μου εκδηλώνουν το τραγούδι της ΚΑΜΠΑΝΑΣ;
Πού πηγαίνω και για ποιό σκοπό; Και είμαι εδώ με τον εαυτόν μου ή δεν ζώ παρά σε συμφωνία με τις δονήσεις που έρχονται από αλλού;

Οι τρεις δρόμοι της συναντήσεως.

Τρεις δρόμοι προσφέρονται στην πραγματοποίηση των συναντήσεων Ιππότη.

Ο ένας είναι να βάζεις το εαυτόν σου στο διαπασών του άλλου, τη θέση του άλλου. Ο δεύτερος είναι να θέλεις να οδηγείς τον άλλο στη δική σου όψη.

Ο πρώτος είναι απατηλός, γιατί όποιος θέλει να μπει στην θέση του άλλου είναι συχνά υποχρεωμένος να παρεκκλίνει με την γνώμη που αισθάνεται μέσα του και γι'αυτό ο Σοφός λέει: «Καλύτερος ο δικός μου νόμος δράσεως ακόμη και ατελής, παρά ο νόμος δράσεως του άλλου, ακόμα και τέλειος».

Επικίνδυνος, επίσης, είναι και ο δεύτερος δρόμος. Γιατί είσαι εσύ σίγουρος της ορθότητας των απόψεών σου για να θελήσεις να πείσεις και άλλον; Γιατί η ορθότητα μπορεί μερικές φορές να τυφλώσει αυτόν που δεν είναι έτοιμος να τη δεχθεί' και νομίζοντας πως δημιουργείς έναν Προφήτη, θα δημιουργήσεις έναν τυφλό, τρομοκρατημένο από το Φως που προσπάθησες να εκφράσεις.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, σωτηρία παρά μόνο στον τρίτο δρόμο, της Α γ ά π η ς. Και ξέρεις τί σημαίνει αυτό;

«ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ, αυτό είναι ΑΓΑΠΗ».

Το να είσαι δεν σημαίνει το να ψάχνεις να είσαι, ούτε να θέλεις να αλλάξεις την ροή των πραγμάτων. Πάρε σαν παράδειγμα το Ποτάμι και τον Ήλιο που υπηρετούν την Φύση ολόκληρη χωρίς να θέλουν να την υποτάξουν (να την σκλαβώσουν)

Χάρης στο εμπόδιο μεγαλώνεις και βλέπεις Ιππότη.

Δεν υπάρχει άλλη βοήθεια εκτός από την δυαδικότητα. Η ύλη σου δόθηκε γι'αυτό.

Δόξασε την ύλη. Δόξασε την Εκδήλωση. Δόξασε τη Δημιουργία. Στην δοξολογία σου βρίσκεται το ενωτικό σημείο, το σημείο που εκδηλώνει, το σημείο που δημιουργεί.

Και η εκδήλωση-δημιουργία είναι δοξολογία.

Ναι, ο κοινός νους υπαγορεύει να έχεις μια κατοικία, Μαθητή.... αλλά η κατοικία είναι άντρο οκνηρίας γιατί μέσα στο ζεστό τσόφλι της κατοικίας κοιμάσαι... Γι'αυτό σου λέω: Η φυσική και ψυχική υγεία βρίσκεται στην ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ.

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ δεν σημαίνει να μην έχεις διαμονή' σημαίνει οτι δεν είσαι προσκολλημένος σε μία διαμονή.

Διαμονή δεν σημαίνει μόνο το εξωτερικό περιβάλλον σας, αλλά επίσης, όλα τα «κουτιά» μέσα στα οποία καθλώνεστε. Σταθεροποιημένες ιδέες, μόνιμες φιλίες, σύντροφοι για ολόκληρη τη ζωή.

Αυτό δεν θέλει να πει οτι πρέπει κανείς να εγκαταλείπει τις φιλίες του, τους συντρόφους του ή τις κατοικίες του και τις γήϊνες ιδέες του. Θέλει να πεί πως δεν πρέπει να καθλώνεται για χρόνια μέσα στις στενές του συλλήψεις.

Αυτό είναι ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ.

Γιατί μόνο στην περιπλάνηση μπορείς να ακολουθήσεις τα νήματα της Τύχης, και το Τυχαίο είναι η εξωτερική εκδήλωση των νημάτων της τελλουρικής ενέργειας και των Κοσμικών δυνάμεων που κατευθύνουν το ανθρώπινο ον μέσα στο σχέδιο της θείας τάξεως.

Όπως το νερό, τα φύλλα, ο άνεμος, να είσαι ευλίγιστος, και σε εγρήγορση. Ακολούθησε τις πλαγιές που σου φαίνονται εύκολες, ακολούθησε το ένστικτο και τις επιθυμίες σου, με την συνείδηση πάντα δίπλα σου ενός πιθανού λάθους, αλλά πάντοτε προτιμώτερο από τη μάχη εναντίον του εαυτού σου.

Γιατί ο εαυτός σου, αν είναι κάποτε το κατώτερο εγώ σου ρυθμισμένο από το χρόνο και τον πολιτισμό σου, είναι άλλες φορές εξ΄ισου η φωνή της Θείας σου καρδιάς.

Μάθε να αγαπάς τον εαυτό σου, μάθε να διατηρείσαι στην σχετική χαρά, που σου είναι προσιτή μέσα σ΄αυτή την «γη της θλίψης».

Έτσι λίγο-λίγο θα βαδίσεις προς την εσωτερική συναίσθηση των Αληθειών της ψυχής σου – γιατί είναι ανάγκη για την φυσική και νοητική σου υγεία να μην δημιουργείς εμπόδιο στο θείο ρεύμα που προσπαθεί να σε διαπεράσει.

Μην ξεχνάς ότι ο σκοπός της Κοινοτικής ζωής, στο Μοναστήρι ή στο Ερμητήριο, δεν είναι η Κοινοτική ζωή, αλλά η Κοινότητα η Δική σου, δεν είναι η Κοινοτική ζωή, αλλά η Κοινότητα η Δική μου.

Οι σύντροφοι, γύρω σου μαζεμένοι σε βοηθούν σ΄αυτό, σαν πλευρές του ίδιου σου του εαυτού, ή όψεις αντίθετες ακόμη στον εαυτό σου, παίζοντας ρόλο εξαγνιστικό για τις στενές σου αντιλήψεις.

Απέχω καθημερινά από βαριεστημένους λόγους. Παραμένω καθημερινά στη μοναξιά και την σιωπή. Ξεδιπλώνω μέσα μου την στέρεη ακτινοβολία του υπό επεξεργασία μενίρ μου.

Επιστρέφω στο λευκό χρώμα, χρώμα όλων των χρωμάτων, δια της αποχής και του σεβασμού των χρωμάτων των άλλων.

Η σιγή μου είναι το Μοναστήρι.

Η άνθισή μου είναι η επιστροφή μου στην Πηγή.

Η επιστροφή μου στην Πηγή είναι επεξεργασία του Μοναστηριού μέσα μου, γύρω μου.

Είμαι Προσευχή

Είμαι Διαλογισμός

Είμαι σιγή

Είμαι βλέμμα στραμμένο προς τους Αδελφούς μου μέσα στην συμπάθεια δια του σεβασμού προς το έργο που με βοηθούν να κάνω.

Είμαι η ολότητα που εκφράζεται, γιατί δεν προσφέρει επιφανειακά λόγια και απέχω από κάθε άχρηστη πράξη.

Κατευθύνομαι, Προσκυνητής προς το κέντρο της καρδιάς μου.

Όλοι οι σύντροφοί μου μου συμπαραστέκονται, κι'εγώ επίσης, συμπαραστέκομαι σε όλους τους συντρόφους μου.

AMHN

Κάθε φορά που η Βασιλική φαίνεται νεκρή, ο Ιππότης την κάνει να ξανατραγουδήσει.

Κάθε φορά που η καρδιά σου φαίνεται νεκρή από τη θλίψη της ύλης, ο Ιππότης μέσα σου θυμάται, και κάνει τη Βασιλική της καρδιάς του να τραγουδήσει και πάλι.

Μέσα στο Παρεκκλήσι, κατά την πανσέληνο, ο Διδάσκαλος αφυπνίζεται μέσα μου...

Αναλαμβάνω τη Μοναξιά μου του Ιππότη Υπηρέτη του Φωτός.

Επιβεβαιώνω την σταθερότητά μου,
Προσλαμβάνω την ακτινοβολία μου,
Γνωρίζω ότι η ακτινοβολία και η γαλήνη μου δόθηκαν μερικώς από τον Κύριο της ζωής για να πολλαπλασιασθούν πάνω στη Γη οι Αλήθειες της ζωής.
Αναλαμβάνω τη ζωή μου,
Επιβεβαιώνω την ακτινοβολία,
Κυριαρχώ στους φόβους μου
ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ.

Το σπήλαιο του Κυρίου, ανακάλυψέ το στο βάθος του εαυτού σου. Πορεύσου ανάμεσα στα βάτα και στα νεκρά δένδρα της ατομικότητάς σου που πληγώνουν πεθαίνοντας. Προσπάθησε να ακολουθήσεις τον Δάσκαλο-Εαυτό σου προς τα Υψηλά σημεία της γης. Γιατί αυτή η προσπάθεια δεν υπηρετεί το κατώτερο εγώ σου που προτιμά την αποτελμάτωση στην κοιλάδα, την οκνηρία που αποκτηνώνει και το γουργούρισμα των ανθρώπινων φωνών.

Γι' αυτό θα σας εκτρέψει με εικόνες φόβου, δυσπιστίας και θα σας αποτρέψει από την Μοναχική οδό προς τους Μοναχικούς Τόπους.

Γι' αυτό και για διαστήματα ταξιδεύουμε μαζί, γιατί μόνος, ποιός σκέφθηκε να επαναλάβει τη Πορεία των Πατέρων της Ερήμου ή του Μιλαρέπα; Ποιός έχει κάνει, με άλλο τρόπο εκτός από τη σκέψη, αυτήν την πορεία το βράδυ προς τον Σταυρό σε ανάμνηση των προσκυνητών της Κομποστέλλα;

Κάθε σταγόνα του ποταμού δεν τολμά μόνη. Ξαναβρείτε τους συντρόφους σας, καλέστε τους, μην αφήνετε την ψευδαισθηση της ατομικότητας να εγκατασταθεί παντοδύναμη στις σταγόνες που συναντάτε στο δρόμο σας.

Βλέπετε την κοίτη του ποταμού που πρέπει να ξαναγεμίσει.

Κάποια μέρα ενωμένοι στο ποτάμι θα ξανα-κάνουμε γόνιμη τη Γη.

Ο Ιππότης είναι επίσης, αυτός που ανοίγει την καρδιά του μοναχικό Περιπατητή, στον Προσκυνητή που φτάνει το βράδυ.

Πώς να ανοίξει την καρδιά του; Πώς να στρώσει το τραπέζι; Πώς να βοηθήσει τον άλλον να απλώσει την Καρδιά του; Και πώς να στήσει τον διάκοσμο που είναι το περίβλημα της καρδιάς;

Για όλα αυτά τα ερωτήματα, βρές στο βάθος του εαυτού σου την απάντηση της Καρδιάς. Αυτό θα σε βοηθήσει στις συναντήσεις σου με τους άλλους, συναντήσεις, συναντήσεις καθημερινές.

Εδώ βρίσκεται το σημείο συνδέσεως, γιατί, καθώς ήδη ξέρεις, δεν υπάρχουν πια βέβηλες συναντήσεις για τον Ιππότη.

Ψάξε τον κύκλο που είναι ήδη ένα Σημείο. Είναι στερεό όπως ο βράχος. Είναι ο βράχος μέσα σου άφθαρτος. Είναι το σημείο σιγής κατά την εκστρατεία των αναστατώσεων. Είναι ο τόπος όπου ξανασυγκεντρώνεται η πληθώρα των σκέψεων για την ηρεμία του είναι σου.

Να επιστρέφεις συχνά προς αυτήν την ενότητα του εαυτού σου, έτσι ώστε αργότερα να επιστρέψεις εκεί για πάντα.

Θα σε βοηθήσουν σε αυτό εκείνοι οι τόποι που είναι κατ'έξοχήν γαλήνιας αναπνοής πάνω στη Γη. Μιλώ για τους Καθαγιασμένους Βράχους και τα Καθαγιασμένα Μέρη.

Είμαι ο Μοναχικός Ιππότης όχι από φόβο των ανθρώπων, αλλά από σεβασμό γι' αυτούς, από σεβασμό για την σιωπή τους, από σεβασμό για την ακεραιότητά τους.

Βαδίζω μέρα με τη μέρα
Προς τον Ναό της καρδιάς μου
Και ο Ηλιος εκεί βρίσκεται
Και εκεί γονιμοποιείται το Ρόδο που ξεδιπλώνεται
Ιππότης του κεντρικού σημείου
Ξαναποκτώ την Πηγή
Γίνομαι Πηγή
Κυλώ σαν Πηγή

Αυτή είναι η μαντρική επανάληψη, Μοναχική Ιππότη.

Ο Ιππότης των τεσσάρων ανέμων δεν γνωρίζει σύνορα,
Ακολουθεί την ύλη του
Δυναμοποιεί την ύλη του
Μεταφέρει την Ύλη του
Αναλαμβάνει την Ύλη του

Το μόνο όριο του Ιππότη είναι τα σύνορα της Ύλης, το όριο της Ύλης, η ύλη της Ύλης.

Ο Ιππότης των τεσσάρων ανέμων δεν γνωρίζει σύνορα.

Γι' αυτό καμιά αγωνία δεν τον κατέχει. Πνέει με τον άνεμο κυλά με τον χείμαρρο, τρώει τα φρούτα της φύσεως, αναπαύει το κορμί του, την ψυχή του και τον νού του στο Παρεκκλήσι το ξεχασμένο από τους ανθρώπους.

Ο Ιππότης των τεσσάρων ανέμων ενώνει μέσα του τις Δυνατότητες της Ύλης δια του Αξονος του σώματός του πλήρως ανειλημένου.

Από τον Αξονα του σώματος γεννά. Κι' αυτή η γέννηση είναι το κινούμενο Μοναστήρι.

Αυτός είναι ο στόχος που πρέπει να πετύχεις Μαθητή Ιππότη που πορεύεσαι προς τον Ιππότη των τεσσάρων ανέμων, του οποίου η αιώνια ουσία δονείται ήδη πλήρως μέσα σου. Για να τον ξαναβρεις, πρέπει να δυναμοποιήσεις τις τέσσερις (4) κατευθύνσεις σου, να ξεμπλοκάρεις τους τέσσερις (4) περιορισμούς σου από τις μάστιγες της διάνοιάς σου.

Το στιγμιαίο Μοναστήρι σου, κεντρικό σημείο του Ρόδου των Ανέμων, είναι η Βακτηρία στηρίζεώς σου, ο Αναβολέας σου, ο Πατέρας και το Παιδί σου, η Μητέρα σου και ο Φίλος σου.

Κάθε δυναμοποίηση του εαυτού σου απ' Αυτό είναι μία δυναμοποίηση απ' Αυτό για σένα, γιατί σε κάθε δεδομένο αντιστοιχεί μία έκβαση, πάνω στο ίδιο πεδίο, ή πάνω σε ένα συναφές πεδίο.

Όλες οι εικόνες που δημιουργείς για την οικοδόμηση του εξωτερικού σου Μοναστηριού ξαναγεννιούνται σήμερα για σένα. Δές, κατανόησε κι' ακολούθησε την Ατραπό σου για την επαναδόμηση και την δυναμοποίηση του Μοναστηριού που φέρεις μέσα σου.

Οι Ιππότες του Αγίου Μιχαήλ συγκεντρώνουν τα τέκνα της γης για να τα οδηγήσουν στους κάμπους του Γαλάζιου Ουρανού. Γιατί γνωρίζουν την Κυριάρχηση του Δράκοντα και φθάνουν με αυτόν τον τρόπο στο αρχικό σχέδιο της εκδηλώσεως.

Αυτή είναι η «Ιπποσύνη της Σκιερής οδού» γιατί διεισδύουν στα βαριά στρώματα της ύλης των «δαμασμένων» λογχών τους, ενώ οι Ιππότες του Αγίου Ιωάννου είναι:

Συγκέντρωση
Στοχασμός και
Δοξολογία

Να γνωρίζεις Ιππότη, πως κάθε Ευαγγελιστής άξιος αυτού του τίτλου φέρει μέσα του τη γνώση του Καλού και του Κακού και, συνεπώς και του Δίκαιου Μέσου, όχι για την ευχαρίστηση να συζητά με άλλους για τα πράγματα αυτού του κόσμου, αλλά για να ενσωματώσει αυτόν τον κόσμο μέσα του, για να μένει στην καρδιά του και να λαμπρύνεται. Ο ρόλος του Ευαγγελιστή είναι λοιπόν, η επαναδόμηση των Σκοταδίων και της Ανησυχίας σε Φως για την καθαρότητα των ανθρώπων και σε Ομορφιά για το βλέμμα.

Όλα τ'άλλα επαφίενται στους φορείς του ύπνου.

Ανάγκασα τον Προφήτη Δανιήλ να κατέλθει στο κλουβί με τα Λιοντάρια, για να καταστεί Μαρτυρία της Ισχύος του Λόγου. Ετσι, συ που προτατεύεις την Προφητική γραμμή αυτού του ονόματος, το πεπρωμένο σου θάνατο «να ριχθείς στο κουβί με τα Λιοντάρια».

Μην το εκλαμβάνεις αυτό με τρόπο και αγωνία. Τούτο δεν σημαίνει ότι υπάρχει κίνδυνος. Γιατί αν δεν ήμουν βέβαιος για την Δύναμη του Προφήτη, δεν θα τον έριχνα στο άντρο των Λιονταριών. Αυτήν την δύναμη που μετακινεί τα Ορη κι'απομακρύνει τον Λέοντα αναπτύσσω μέσα σου...

Είναι η δύναμη της Προφητείας, πράγμα που δεν σημαίνει τίποτε άλλο από την κατάσταση Δυναμοποίησεως, που επιτρέπει να προ-φέρεις, να βγάζεις στο προσκήνιο την ορθή Πράξη, την ορθή Σκέψη.

Αυτή η επίτευξη γίνεται μέσα σου με πολύ δυναμικό τρόπο μέχρι το σημείο που ανήκεις στην υπερβολικά συγκινησιακή καρδιά σου, που, επειδή είναι συγκινησιακή, αρνείται τις συγκινήσεις.

Τούτο είναι το σημείο που πρέπει να ελευθερωθεί πριν από κάθε τι άλλο. Τούτο θα επιτευχθεί τόσο γρηγορότερα, όσο δυναμικότερη θάνατο η ειλικρινής συμμετοχή στο Μοναστήρι σου.

Και πάλι σου δίδεται η ίδια λέξη: το Μοναστήρι θα σου χρησιμεύσει για βαρόμετρο. Το Μοναστήρι είναι το παιδί σου, τούτο σου έχει λεχθεί ξανά.

Όντας συ ο ίδιος Ιππότης του Ναού, γιατί εργάσθηκες πάνω στον εαυτό σου ώστε να τον πετύχεις, συμμετείχες στην Παγκόσμια Αλυσίδα, γιατί συγκεντρωμένοι μέσα στο Ναό όπου εργάζεσαι σύ ο ίδιος βρίσκονται οι άλλοι Ιππότες μέσα στην αύρα του Διδασκάλου, και μπορούμε να πούμε έτσι ότι παρά την θέλησή σου, μιάς και απλά για τον εαυτό σου άνοιξες και παρουσίασες την Θύρα του Ναού στους Ιππότες του « ». Κι'αυτό είναι η Αδελφότητα.

Να είσαι αυτό που είσαι, κι'ή ακτινοβολία αυτής της Σταθερότητας θα φτιάξει δεσμούς με όλους εκείνους που σε περιβάλλουν κι'εκπέμπουν στο ίδιο μήκος κύματος...

Άκουσε, άκουσε καλά το φύσημα του ανέμου. Θα σε πείσει για το άτυπον ορισμένων παραδοσιακών αντιλήψεων και θα άνοιξει για σένα τις λεωφόρους των Πύργων. Γιατί τέτοιος τροβαδούρος είναι ο Ιππότης του ανέμου. Λίγα αγαθά κατέχει, πολλά χαιρείται. Λίγα δεσμά κρατάνε, αλλά πολλά δεσμά μπορεί να υφάνει για το Κοσμικό Πανί.

Σε κάθε κουβέντα που ακούς να απαντάς: «Φύσημα Ανέμου...»

Σε κάθε πράξη σου, σε κάθε λόγο, επαναλάμβανε: «Φύσημα Ανέμου...»

Ο Άνεμος φυσά όπου θέλει και όπου πρέπει. Σπάει τους ασκούς που θέλουν να τον περιορίσουν, διατείνεται και εμφανίζει έτσι ελάχιστη αντίσταση στα κτυπήματα που έρχονται.

Διαλογίσου – Ζήσε !

Εργάζομαι για το Ναό

Γιατί ο Ναός, εργάζεται δι'εμού

Γιατί ο Ναός, εργάζεται για μένα

Γιατί ο Ναός εργάζεται εμένα

Γιατί εγώ είμαι ο Ναός...

Ταπεινά ζητάω, όχι να ελευθερωθώ από τα βάσανα της υπάρξεώς μου, αλλά να φθάσω στην ζώσα και ζωτική κατανόηση της υπάρξεώς μου και των βασάνων της υπάρξεώς μου.

Ταπεινά ζητάω από το σκοτάδι του βλέμματός μου να αποκαλυφθεί η Αλήθεια για να ενσαρκωθεί στην προς εκτέλεση ορθή Πράξη, στον προφερόμενο Ορθό Λόγο, στην ενσαρκωμένη Σιγή.

Είθε η Απελευθέρωσή μου να γίνει για την υπηρεσία του Ναού, για το έργο της Ζωής μου. Ας είναι το Πεπρωμένο της Ζωής μου ο σπόρος για την άνθιση της Γης.

Ιδού το μήνυμα των Σοφών του Δάσους. Λένε:

«Νάσαι απαλός σαν τα αγριολοούλουδα μέσ'τον άνεμο.

Νάσαι ανάλαφρος σαν τα φθινοπωρινά φύλλα.

Νάσαι μουσικός και να τραγουδάς σαν τα κλαδιά μέσ'τον αέρα και σαν τα πουλιά.

Εναρμονίσου με κάθε τι το φυσικό όπως το νερό που έρπει ανάμεσα από χαμόκλαδα και βότσαλα.

Νάσαι κρυφός και βαθύς, προστάτης και προστατευόμενος, νάσαι ο τόπος αναπαύσεως, ειρήνης και στοχασμού για όλους αυτούς που θέλουν να βρουν κοντά σου την Σοφία των Οντων των Δασών».

Τ α Κ α τ ώ φ λ ι α

Όταν αρχίσει για σας η αναζήτηση του Graal θα δείτε μπροστά σας τους εχθρούς σας πρόσωπο με πρόσωπο και με πλήρη συνείδηση της πραγματικότητάς τους.

Υπάρχει μία σειρά φοβερών εμποδίων και φαντασμάτων, σε κάθε στιγμή της υπάρξεώς σας για να σας εμποδίζουν να βρίσκεσθε στην κορυφή του ίδιου σας του εαυτού σας. Και κάθε μάχη εναντίον των εμποδίων αυτών και αυτών των φαντασμάτων δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να θρέφει την παρουσία τους.

Η Εξάντληση, η Απώλεια Εμπιστοσύνης εμφανίζονται σε κάποιο κατώφλι σαν συμπτώματα ελλείψεως ενέργειας. Μπορεί κανείς να τα πολεμήσει για ένα διάστημα, αλλά τότε μία συγκεκριμένη στιγμή, η Αμφιβολία παρεμβαίνει για δεύτερη φορά για να εξαντλήσει τις δυνάμεις σας. Μέσα σε κάποιο τρίτο στάδιο, η Κούραση αδράχνει τον πεζοπόρο.

Πρέπει να είναι κανείς πολύ δυνατός για να μη αφεθεί να καταβροχθισθεί από την αμφιβολία. Και για να είναι κανείς πολύ δυνατός πρέπει πριν από όλα να γνωρίσει την ύπαρξη της αμφιβολίας και να δει την διαδικασία γεννήσεώς της.

Ο δρόμος προσβάσεως προς την κορυφή του εαυτού σας απαιτεί προετοιμασίες εκστρατείας, γνώσεις του προορισμού και προμήθειες εσωτερικές και εξωτερικές. Δεν είναι καλό, πριν όλα να είναι έτοιμα, να αναλαμβάνετε περιπλανήσεις σε «ξένη γη». Θα ήταν χάσιμο χρόνου, εξάντληση σε μάταιους αγώνες και δυνατότητα για την αμφιβολία να εισβάλει μέσα σου.

Παρατηρείστε τους κοινούς παρανομαστές όλων των εμποδίων που συναντήσατε μέχρι σήμερα στο δρόμο σας. Γιατί αυτή η εικονογράφηση είναι κοινή πάνω στην οδό της «τεχνητής γνώσεως» και στην οδό του ξεδιπλώματος της ψυχής σας.

Μάθετε να παρατηρείτε

Μάθετε να κατανοείτε

έως ότου όλα τα εμπόδια και φαντάσματα που συναντάτε να μην σας εκπλήσσουν έχοντας χάσει την δύναμη του αιφνιδιασμού τους.

Υπάρχουν πολλά λουλούδια πάνω στο μονοπάτι αυτό των όμορφων τοπίων. Υπάρχουν εκεί εμπόδια πιο επικίνδυνα ακόμη κ' από τα τέρατα και τα φαντάσματα. Είναι σε αυτά που πρέπει να μάθεις να δυσπιστείς, Ιππότη, γιατί εξαντλούν τις δυνάμεις ενισχύοντας τον οργανισμό με μία ψεύτικη δύναμη. Όπως με τα άτομα που λέμε πως ζουν «σε βάρος των νεύρων τους».

Ποιές είναι οι εσωτερικές μου προμήθειες;

Ποιές είναι οι εξωτερικές μου προμήθειες;

Η ερώτηση τέθηκε.

Διαλογισθείτε !

Οι φύλακες του Κατωφλίου ξαγρυπνούν. Είναι τέρατα χαμογελαστά ή τρομακτικά, σκοτεινά ανάλογα με την διάθεσή σου της στιγμής. Δεν μπορεί, όμως, παρά να παίζουν ένα ρόλο για σένα, και δεν θα αλλάξουν παρά μόνον αν εσύ αλλάξεις. Από το μίσος που κατευθύνεις επάνω τους εκτρέφεις την δράση τους, την αντίθεση από την γνώμη σου της στιγμής.

Μάθε, λοιπόν, να τους αγαπάς όπως η Ωραία αγαπά το Τέρας, χωρίς να σε απασχολούν, οι απωθητικές τους μορφές.

Αλλά μάθε, επίσης, να τους διατηρείς στην θέση τους. Μην τους αφήνεις να τραντάζουν το έδαφος κάτω από τα πόδια σου ή να καίνε το έδαφος με τις πύρινες γλώσσες τους. Μην τους προσκαλείς στο σπίτι σου, αλλά παραχώρησέ τους το δικαίωμα της υπάρξεως στον τόπο που δικαιούνται. Μην σχετίζεσαι μαζί τους τυφλά γιατί η δύναμη είναι δική τους να σε παρασύρουν προς το μέρος τους.

Μην τους αποπέμψεις. Σεβάσου τους.

Μην τους αμαυρώνεις. Ευχαρίστησέ τους.

Μην τρέπεσαι σε φυγή μπροστά τους. Απόφευγέ τους.

Μην τους αγκαλιάζεις. Ξέχασέ τους.

Μην χάνετε το νήμα της Αριάδνης.

Ο Λαβύρινθος έχει τον Λόγο Υπάρξεώς του, για την συνειδητή επιστροφή στην συνείδηση του παντός.

Μην χάνετε την ενέργειά σας θέλοντας να επανορθώσετε ή να εξηγήσετε με την γήϊνη λογική προβλήματα άλογα, βοηθητικά για να ξεπεράσετε την σκεπτόμενη λογική σας.

Μην βαραινέτε άλλο με τον λήθαργο της τρέχουσας ζωής, αλλά ξεδιπλώνετε τις ζωντανές δυνάμεις σας για την δημιουργία της μυρμηγκοφωλιάς, εναντίον όλων, συμπεριλαμβανομένων των επιτεθεμένων, των εντοπιστών σχεδιαστών των «νέων» μυρμηγκοφωλιών – συνεργασθείτε με το μεγάλο έργο ακολουθώντας τα σχέδια του Νόμου.

Ζητούνται πολλά από αυτούς στους οποίους έχουν πολλά δοθεί. Και οι φύλακες του κατωφλίου είναι ακόμα πιο μαχητικοί και βίαιοι όταν ο κρυμμένος θησαυρός είναι πιο πολύτιμος.

Γι' αυτό σου ειπώθηκε:

« Εμπιστοσύνη »

Τα γεγονότα δεν είναι ποτέ εναντίον σου, γιατί ο Θεός δεν προσπαθεί να κάνει να υποφέρουν τα δημιουργήματά Του.

Ερυθροπυρώνει και σφυρηλατεί το σίδηρο, μετά το βουτά στο παγωμένο νερό για την τέλεια αντοχή του και την τελειότητα της μορφής του.

Ο δρόμος όλων έξω από το Ναό είναι κουραστικός, σκληρός και χωρίς εξηγήσεις.

Ο οδός στους κόλπους του Ναού είναι οδυνηρή, αλλά η εξήγηση των εμποδίων πάντα δίνεται.

Ας είναι αυτές οι λέξεις παρηγοριά για σένα.
Η οδός είναι τραχειά αλλά είναι Η ΟΔΟΣ.
και η ειρήνη βρίσκεται στο τέρμα.

Η πραγματοποίηση της Συναντήσεως είναι η Ατραπός του Περιπλανώμενου Ιππότη.
Και μόλις ξεπερασθεί η περιπλάνηση της Ιπποσύνης, τούτο είναι η δυνατότητα της Υψηλής Συναντήσεως με τον «Διδάσκαλο», γιατί ακριβώς εκείνη τη στιγμή συμπαρασύρεσθε απ'την Οδό των Φωτοδοτών.

Το ξεπέρασμα της οδού των Φωτοδοτών στην Συνάντηση γίνεται την στιγμή κατά την οποία ο Ηλιος και η Σελήνη ενώνονται στους «Χημικούς» Γάμους τους για την πραγμάτωση της Φιλοσοφικής Λίθου.

Σας χαιρετίζω Ιππότες, της Μέλλουσας Πόλεως που ανοικοδομείται τώρα: της Ιερουσαλήμ.
Η σύγχυση των γλωσσών τελειώνει δια της χρήσεως μιας κοινής γλώσσας που έχει ξεχάσει τις ρίζες της. Διατηρείστε τις αναμνήσεις της Ιερής Γλώσσας δια των Ιερογλυφικών της Μητρικής σας Γλώσσας που τα περιέχει.

Σεις, οι Ιππότες του σήμερα, οι Οικοδόμοι του αύριο...
Προστασία σας χορηγείται...

Το δένδρο είναι νεκρό, το Πνεύμα ξέφυγε, αλλά παραμένει η Μαρτυρία κι'ο Κισσός βρίσκεται εκεί ακόμα την ουσία του.

Έτσι, μπροστά στον εγκαταλελειμένο Φλοιό, ο Ιππότης στέκεται μια στιγμή και διαλογίζεται:

«Είμαι το Νεκρό Δένδρο,
είμαι το εγκαταλελειμένο καύκαλο,
Η ζωή απελευθερώθηκε από μένα
κι'ή ουσία μου, ελεύθερη και συνειδητή,
Χρησιμοποιεί από εδώ και πέρα ως Οχημα
τις Ατραπούς τους Κόσμου».

Πριν από την Περιπέτεια των Περιπετειών, πριν την ανακάλυψη του Graal υπάρχει η Στρογγυλή Τράπεζα και οι άλλοι Ιππότες.

Είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί κανείς να εγκαταλείψει την Αυλή του Βασιλιά και το σύνολο των δώδεκα (12) Ιπποτών παρά μόνον όταν απορροφήσει τις δώδεκα (12) ιδιότητές τους. Τούτο είναι ήδη ένα πάρα πολύ δύσκολο έργο, και η Κενή Θέση που πρέπει να καταληφθεί στην Τράπεζα των δώδεκα (12) είναι πάρα πολύ επικίνδυνη, γιατί ο Ιππότης που θα ενωθεί μαζί τους πρέπει να είναι **εξαγνισμένος**.

Από την ενότητα της προσωπικότητάς μου πρέπει να κατευθυνθώ προς την ολοκλήρωση των δώδεκα (12) προσωπικοτήτων μου, έπειτα, έτσι διαποτισμένος, να φύγω μόνος ως Ηρωας, για την αναζήτηση του Graal.

Μην υποκύπτεις στους πειρασμούς της ευκολίας, ούτε στην χλιαρότητα της καρδιάς σου. Ας μην εκδηλώνεται η μέσα σου ενέργεια εκρηκτική, και ας μην κρύβεται κάτω από προσχήματα, έστω κι'αν είναι ευγενή και γενναιόδωρα.

Πρέπει να αναβλύσεις
Πρέπει να πάρεις τα Οπλα

Πρέπει να εκτιναχθείς
Πρέπει να φθάσεις
Πρέπει να συναντήσεις
Πρέπει να παύσεις να θέλεις να γίνεις
προκειμένου επιτέλους να είσαι.

Όταν η ζωή προμηνύεται εύκολη, νάσαι σε εγρήγορση γιατί η Νύστα παραμονεύει να σε αρπάξει, ακριβώς μόλις οι ανάγκες σου γίνουν ελάχιστες. Νάσαι σε εγρήγορση, γιατί τότε ελαχιστοποιείς τις προσπάθειές σου.

Ξαναβρές τότε μέσα στην καρδιά σου την Αναγκαιότητα του Μοναστηριού σου, που είναι ο Δεσμός και η Πηγή Δυνάμεώς σου, δίεσού, για σένα. Θα μάθεις τότε τί σημαίνει «οικοδομώ τον Ναό» και θα ξέρεις τότε τί είναι ο Αυθεντικός Στοχασμός...

Κί'ας μην υπάρξει ποτέ πια στον δρόμο σου θλίψη, ενόχληση και μονοτονία. Γιατί θάσαι πάντα στην υπηρεσία του Ε ν ό ς.

Δια του Ανέμου, δια του Υδατος της Θαλάσσης, δί'αυτής της Γης, η Ενέργεια της Αναμνήσεως σας δόθηκε, δόθηκε σε σας, Ιππότες **σε αναζήτηση του Graal**.

Είστε ευλογημένοι, είστε προφυλαγμένοι, καθοδηγείσθε θεία!

Παραμείνατε σε κατάσταση ακοής.

Να είσθε από σήμερα ...

Οι Ιππότες του Graal.

